ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Η ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ
θελήματος Θεοῦ, κατʼ ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ·
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ
προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς
ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς
δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, 4 ἐπιποθῶν
σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα
χαρᾶς πληρωθῶ, 5 ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς
ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνῴκησε
πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωΐδι καὶ τῇ μητρί
σου *Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοί.
6 Διʼ ἣν αἰτίαν ἀναμιμνῄσκω σε ἀναζωπυρεῖν
τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς
ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. 7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν
ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως
καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ
Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ·
ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ
δύναμιν Θεοῦ, 9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ

---

* **1:5** Εὐνίκῃ ¦ Εὐνείκῃ ST

καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα
ἡμῶν, ἀλλὰ κατ᾽ ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν
δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων
αἰωνίων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος
δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,
11 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κῆρυξ καὶ ἀπόστολος
καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. 12 Δι᾽ ἣν αἰτίαν
καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπαισχύνομαι·
οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι
δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι
εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. 13 Ὑποτύπωσιν ἔχε
ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ᾽ ἐμοῦ ἤκουσας,
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ
πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με
πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος
καὶ Ἑρμογένης. 16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ
Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε,
καὶ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 17 ἀλλὰ
γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ
με καὶ εὗρε — 18 δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν
ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ — καὶ
ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2

1 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 2 Καὶ ἃ
ἤκουσας παρ᾽ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων,

ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. 3 Σὺ
οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ. 4 Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα
τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. 5 Ἐὰν δὲ καὶ
ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ. 6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον
τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. 7 Νόει ἃ λέγω·
δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον
ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου· 9 ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ᾿ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
οὐ δέδεται. 10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω
διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης
αἰωνίου. 11 Πιστὸς ὁ λόγος·

εἰ γὰρ συναπεθάνομεν,
 καὶ συζήσομεν·
12 εἰ ὑπομένομεν,
 καὶ συμβασιλεύσομεν·
εἰ ἀρνούμεθα,
 κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·
13 εἰ ἀπιστοῦμεν,
 ἐκεῖνος πιστὸς μένει·
 ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνῃσκε, διαμαρτυρόμενος
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς

οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν
ἀκουόντων. 15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον
παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον,
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 Τὰς
δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ
πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ
ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει·
ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός· 18 οἵτινες
περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν
ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι
τήν τινων πίστιν. 19 Ὁ μέντοι στερεὸς
θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν
σφραγῖδα ταύτην, Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας
αὐτοῦ, καί, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ
ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον
σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα
καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμήν, ἃ δὲ εἰς
ἀτιμίαν. 21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ
τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον,
καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον
ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε
δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην, μετὰ
τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς
καρδίας. 23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι
μάχας. 24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι,
ἀλλ᾽ ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν,
ἀνεξίκακον, 25 ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τοὺς
ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς

μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, 26 καὶ
ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος,
ἐζωγρημένοι ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

3

1 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις
ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. 2 Ἔσονται γὰρ
οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες,
ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,
ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἄστοργοι, ἄσπονδοι,
διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,
4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι,
φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες
μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς
ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 Ἐκ
τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς
οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια
σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις
ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα, καὶ
μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν
δυνάμενα. 8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ
Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτω καὶ
οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι
κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν
πίστιν. 9 Ἀλλ᾽ οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον·
ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς
καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ
διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,
11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι
ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις,

οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων
με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. 12 Καὶ πάντες δὲ
οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῇν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι
καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον,
πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. 14 Σὺ δὲ μένε
ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ
τίνος ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ
ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε
σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος
καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς
ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν
τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· 17 ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ
Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν
ἐξηρτισμένος.

4

1 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος
κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, κατὰ τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ,
2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως,
ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον,
ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἔσται
γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας
οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς
ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους,
κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· 4 καὶ ἀπὸ μὲν τῆς
ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ
δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ

δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον
ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον.
6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς
τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. 7 Τὸν ἀγῶνα
τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα,
τὴν πίστιν τετήρηκα· 8 λοιπόν, ἀπόκειταί μοι
ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει
μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος
κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς
ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·
10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν
νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην·
Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.
11 Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετʼ ἐμοῦ. Μάρκον
ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι
εὔχρηστος εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ
ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. 13 Τὸν *φελόνην ὃν
ἀπέλιπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος
φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.
14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ
ἐνεδείξατο· ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ
ἔργα αὐτοῦ· 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ
ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι
συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον·
μὴ αὐτοῖς λογισθείη. 17 Ὁ δὲ Κύριός μοι
παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα διʼ ἐμοῦ
τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα

* **4:13** φελόνην ¦ φαιλόνην ST

τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.
18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου
πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ
τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν
Ὀνησιφόρου οἶκον. 20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν
Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ
ἀσθενοῦντα. 21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος
ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης,
καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
πάντες.
22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ
πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ᾿ ὑμῶν. Ἀμήν.

Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

Η Καινή Διαθήκη
The Greek Textus Receptus New Testament with manuscript annotations by Adam Boyd

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Manuscript comparison footnotes dedicated to the Public Domain by Adam Boyd. The Greek Textus Receptus New Testament is firmly in the Public Domain due to its age.

2022-10-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 28 Oct 2022 from source files dated 28 Oct 2022
14938461-2b7e-53fc-be03-d6f4d53f0f00